

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 16 Listopada r. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta sankt petersburska zawiera z *Tagan-rogu* pod 22 października:

„NAYJAŃSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, dnia 20 t. m. wyjechał do *Krymu*, skąd powróci do *Tagan-rogu* d. 5 listopada.”

„NAYJAŃSZY CESARZOWA JEYMOŚĆ, ELŻBIETA ALEXIEJEWNA, bawi tu w najpożądalszym stanie zdrowia.”

Gazeta *Journal de St.-Petersbourg* zawiera z Petersburga pod 6 listopada:

NAYJAŃSZY CESARZOWA JEYMOŚĆ, Matka, zawczora do tutejszey powróciła rezydentcy. Powrót N. PANI kilku dniami poprzedził II. CC. WW. Wielki Xiążę MIKOŁAJ i Wielka Xęzna ALEXANDRA, oraz J. C. W. Wielka Xiężna HELENA.

Podług teyże gazety, J. C. W. Wielki Xiążę Jegomość, MICHAŁ, wyjechał z tey stolicy do *Warszawy*, d. 3 listopada.

Budownictwo morskie wielki wzrost wzięło w *Finlandyi*: dziesięć okrętów, bardzo dobrze budowanych, tego lata wysłano do *Lubeki*, i spodziewać się należy, że niedługo finlandowie przestaną zupełnie używać dawniejszych swych statków, niepomostowanych, niżźmiernie w żegludze niebezpiecznych, i wzaden sposób, obwarować się niemogących.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 21 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

J. C. M. Wielki Xiążę, KONSTANTY, wraz z dostojną swą Małżonką, dnia 15 b. m. po południu, szczęśliwie wrócił do tutejszey stolicy.

Rocznica Imienin J. C. M. Wielkiego Xięcia, MICHAŁA, obchodzoną była na dniu wczorajszym ze zwykłą uroczystością. W godzinach rannych odbyło się nabożeństwo w kaplicy Zamkowej, tudzież w kościele Metropolitnym ś. *Jana*, na którym śpiewały się Władze Rządowe i lud, licznie zebrany. Z powodu uroczystości dnia tego miasto wieczorem oświecone zostało.

JO Xiążę Namiestnik Królewski, w obecności wszystkich JWW. Ministrów, Dyrekcyi Rządowej Teatru Narodowego, tudzież wielu znakomych osób, położył w dniu onegdajszym kamień węgielny, do nowo budującego się teatru, na placu Marywilowskim. Licznie zebrana publiczność świadkiem była tego obrzędu.

Postanowieniem JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, ustanowiona jest w Województwie Augustowskiem oddzielna Kancellarya Ziemiańska i Hypoteczna w Suwałkach, a to dla powiatów dąbrowskiego, seieńskiego, kalwaryjskiego, marjanpolskiego. Rejda obywatelska niezwłocznie przystąpi do wyboru Pisarza kanc. hypo. i Rejenta Kan. Ziem. których urzędowanie rozpocznie się z dniem 1 stycznia r. 1826.

W tych dniach wyjechało z *Warszawy* do *Paław* wiele znakomych osób. Dziś, w imieniny JO. Xiężny Izabeli *Czartoryskiej*, mają się tam

odbyć zaślubiny wnuczki tey Xżny, a córki JW. Prezesa Senatu Król. Pols.

N I E M C Y:

Monachium d. 3 listopada.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Dnia 24 października, Król Jmć mianował nadwornego Radcę, Józefa *Martin*, sekretarzem swojego przybocznego bióra. Podług pewnych wiadomości, pozwolił Monarcha otworzyć, nie tylko teatr narodowy w *Augsbu*,g, lecz i inne, będące w kraju, mając łaskawy wzgląd na niedostatek tak wielu rodzin, który mógłby nastąpić przez dłuższe niedozwolenie okazywania swoich talentów.

Dnia 1 b. m. Król Jmć wraz z całą familią swoją zwiedził cmentarz w dniu tym przepysznie przybrany w ozdoby, jakie miłość pozostałych zmarłym swym poprzednikom, oycóm, matkom, synóm, córkom składa. Tłum ludu był niezliczony.

Sławny kompozytor, *Winter*, umarł w *Bawaryi* dnia 17 października, w 71 roku życia.

Feldmarszałek, Xiążę *Wrede*, wyjechał d. 5 b. m. do *Ellingen*.

Od brzegów *Menu* dnia 8 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Teraźniejszy Król Jmć Bawarski, *Ludwik*, w ostatniej swojej podróży, przybywszy d. 18 października do *Donauwörth*, udał się do mieszkania podpółkownika *Lüneschloss*, który tego Monarchę, gdy miał dopiero lat 7 lub 8, uczył obrotów wojskowych. Wspomniany oficer ronił lzy radości, gdy łaskawy Król, objawsz ręką dawniejszego nauczyciela, jak z przyjacielem, poufale rozmawiając, przechadzał się z nim po pokoju.

Słychać, iż Xiążę *Wrede*, którego niedawno Król Jmć Bawarski w *Monachium* kilka razy odwiedził, uchylił się od interesów. Wojsko Bawarskie nie ma być jeszcze zmniejszone, co do liczby, ale oszczędność zaprowadzi się w administracyi wojskowej.

Stosownie do traktatu handlowego, wolno jest wyprawiać co rok z Królestwa *Wirtemberskiego* 160,000 korcy zboża do *Szwajcaryi*. Kraj *Wirtemberski* jest prawie wyłączną spizarnią kantonów *St. Gallen* i *Appenzell*.

Kompania *Reńsko-Zachodnio-Indyjska* w *Elberfeld*, coraz bardziey ufnosć zyskuje. Akcyje jej mają wielki pokup w kraju i za granicą. Do 1000 akcyj, które d. 1 b. m. rozdano dawnym akcyonistóm, ubiegało się 1455 osób, a zatem blisko połowa więcej, niż sobie zamierzono.

List z *Paryża*, odebrany w *Frankforcie* nad *Menem* donosi, iż w stolicy *Francyi* utworzyło się towarzystwo, do zrobienia drogi z koleją żelazną, od *Paryża* do pogranicznego miasta pruskiego *Saarbrück*, a zamtąd znowu do *Strazburga*, w tym szczególniej celu, aby z *Saarbrück* sprowadzono węgle kamienne do *Francyi*, która ich mało posiada. Palny ten materiał jest bardzo ważny dla wszystkich gałęzi przemysłu: wyborny gatunek żelaza angielskiego i towarów stalowych, trzeba szczególniej przypisać dobroci węgla kamiennych. W Niemczech i innych krajach, gdzie do topienia rudy używają węgla z drzewa, żelazo nie ma tey dobroci, i do wielu machin jest wcale niezdadnym.

Zrobienie drogi z koleją żelazną dla ułatwienia związku między *Paryżem*, *Saarbrück* i *Strazburgiem*, mające się potem zaprowadzić do *Havre de Grace*, powiększy handel towarami osadniczymi z *Havre de Grace* do Niemiec i Szwajcaryi z uszczerbkiem handlu niderlandzkiego.

Drezno dnia 8 listopada.

(z *teyże gazety*).

Xiążę *Maxymilian* udał się d. 6 b. m. ztąd do *Freiburga*, na przyjęcie małżonki swojej, która jadąc z *Chemnitz*, wśród stojącego w paradzie wojska, gwardyi obywatelskiej i 150 górników, przybywszy tam wysiadła w domu zajezdnym, gdzie córki najznakomitszych obywateli miasta, rzuciły przed nią kwiaty. Wkrótce potem oboje Xięstwo przyymowali powinszowania od oficerów, oraz urzędników górniczych i innych cywilnych. Wieczorem o godzinie 6tej 657 górników przybywszy z muzyką przed dom zajezdny, złożyło przez deputacyą plody górnicze Xięztwu. Wrócił potem Xiążę *Maxymilian* do *Drezna*, dokąd Xiężna *Ludwika*, małżonka jego, nazajutrz wyjechała. Każda wieś, przez którą przejeżdżała, starała się złożyć hołd tey dostojney Pani, wystawiając bramy tryumfalne i podając stosowne wiersze.

Wczora po południu Xiężniczka *Łukieska Ludwika*, małżonka Xięcia *Maxymiliana*, przybyła do tutejszey stolicy wśród huku dział, i została jak namiętniejszy przyjętą przez magistrat i cechy zebrane przed ratuszem. Gdy w zamku królewskim wysiadła z pojazdu, wyszedł naprzeciw niej dostojny jej małżonek w towarzystwie kawalerów dwóch pierwszych klass. Wieczorem o godzinie 7mej nastąpiło uroczyste pobłogosławienie dostojney pary w kaplicy zamkowej; poczem wszystkie dostojne osoby udały się na obiad familijny do sali paradney i uroczyste zaprowadzono Xiężniczkę *Ludwikę* do jej małżonki.

Xiężna *Amalia Augusta*, małżonka Xięcia *Jana*, wyjechała dziś do *Monachium*.

H I S Z P A N I J A.

Madryt d. 26 października.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Xiążę *Infantado* brał nauki we Francyi. Dnia 7 czerwca 1808, gdy władze hiszpańskie udały się do zamku *Marrac*, niedaleko *Bojony*, dla powitania *Józefa Bonapartego*, wspomniany Xiążę miał mowę imieniem grandów. Został potem półkownikiem gwardyi i d. 7 lipca tegoż roku podpisał konstytucyą, którą *Napoleon* narzucił hiszpanom. Wszakże był on jednym z tych, którzy najpierw powstali przeciw obcej władzy; w następnym roku dowodził oddziałem powstańców, walczył nieszczęśliwie, utracił dowództwo, udał się do *Sewilli*, a wkrótce potem do *Londynu*. W styczniu 1811 ówczasowe stany zrobiły go prezesem rady hiszpańskiej i indyjskiej, i dały mu zlecenia do *Londynu*. Dnia 14 czerwca 1812 powrócił do *Kadyxu*. W roku 1814 udał się do *Madrytu*, zktąd wkrótce przymuszony był wyjechać. Król *Jmé* wróciwszy do stolicy swojej, wyniósł tego wiernego poddanego na urząd prezesa rady kastylijskiej.

Po ogłoszeniu oddalenia ministra *Zea*, natychmiast ochotnicy Królewscy zgromadzili się przy kawiarni *Barrio Nuero*, i żądali, aby dla okazania ztąd radości śpiewano pieśni rojalistowskie. Obecni urzędnicy policyjni starali się temu przeszkodzić, lecz nadaremnie, i musiano użyć wojska liniowe do rozproszenia tłumu. Odtąd zupełna spokojność panuje.

Pan *Zea* przed wyjazdem z *Eskuryalu* miał wysłuchanie u Króla *Jmci*, a wróciwszy do *Madrytu*, mieszka w swoim pałacu. Podintendent policyi *Recacho* prosił o uwolnienie od urzędu; następcą jego ma być *Don Rufino Gonzales* lub *Sobrado*. Xiążę *Infantado* odprawił wjazd do tutejszey stolicy; poprzedzili go dwaj gońcy gabineto-

wi, a muzyka ochotników Królewskich wyszła na jego spotkanie, i towarzyszyła pojazdowi.

Przed tygodniem 350 zbrodniarzy skazanych na galery wysłano ztąd pod strażą oddziału wojska liniowego. Za przybyciem na granicę Andaluzyi, potrafił uwieść dowódcę straży, który ich potem puścił na wolność. Zbrodniarze wspólnie nawet z kilku żołnierzami rozbroili resztę straży, i przy okrzyku: *Niech żyje Karol V*, schronili się w góry *Sierra Morena*.

Madryt dnia 27 października

(z *Gazety Journal de Deb.*)

Wczora rano ministrowie wyjechali do *Eskuryalu*, dla odbycia tam pierwszey rady ministrów, pod prezydencyą Xięcia *Infantado*, a dzisiaj wieczorem powrócili z nim razem do *Madrytu*. Powiadają, że wypadki tego zgromadzenia znaczny wpływ będą miały na stan półwyspu, ale też będą mogły wydać bardzo wielką odmianę.

Członkowie stronnictwa umiarkowanego zostają w niepewności. Niektórzy z członków junty radzające odbierają listy z pogrozkami. Powiększając gwardyą królewską dwoma batalionami z korpusu marynarki i grenadierów prowincjonalnych.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Bliższe okoliczności zmiany ministrów są dotąd nieznanne. Nowi ministrowie mieli naprzód uradzić, aby prosić Francyi o odwołanie wojsk francuzkich. Negocyacye względem uznania niepodległości Meksyku, oziębley postępować zaczęły. Nawet zapewniają, że *Xdz Perez*, biskup z *la Puebla de los Angeles* w Meksyku, mianowany został arcybiskupem Meksykańskim i wice-królem, i już w obudwu prowincyach de los Angeles i *Guadalaxara*, które się za sprawą Króla oświadczyły, dowodzi. Biskup rzeczony był członkiem Korteżów kadyxskich, należy do liczby 70 persów (to jest tych deputowanych, którzy w r. 1814 prosili Króla o zniesienie ustawy korteżów); od 9 lat dopiero jest biskupem de los Angeles.

T U R C Y A.

Stambuł dnia 10 października.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Internuncyusz Austriacki i poseł francuzki, mieli w tutejszey stolicy kilka narad z Reis-Efendim. Polityka francuzka ma być przeciwną grekom, o czém postępowanie agentów francuzkich na *Lewanicie* zdaje się przekonywać. Tymczasem oba wspomnieni dyplomacy postarali się o nowy rozkaz Porty, aby w Xięztwach *Multan* i *Woloszozyny* wszystko w dawniejszym było stanie.

Od granic tureckich d. 30 października.

(z *teyże gazety*).

W *Jassach* czynią się wielkie przysposobienia do ślubu Xiężniczki *Heleny*, córki *Hospodara* z *Grzegorzem Ghyka*, synem *Alexandra Ghyka*, Wielkiego Hetmana.

Wychodząca w *Smyrnie* gazeta, *Dostrzegacz Wschodni*, z dnia 14 września, pisze co następuje: „Grecy tak dalece popełniają rozboje na morzu, iż w *Idryi* 200 ludzi w obecności Senatu odważyło się wziąć 2 okręty z portu i z niemi rabować wszystkie okręty europejskie bez różnicy. Taka zuchwałość skłoniła Senat *Idryjski* do zaradczego środka; ogłosił oba te okręty za wyjęte zpod prawa, i opisanie ich posłał Kommodorowi *Hamilton*. Wspomniane okręty miały już popełnić kilka rozbojów. Seiga je okręt wojenny angielski. Mniemają jeszcze w *Idryi*, iż wyprawa z *Alexandryi* uderzy najpierw na tę wyspę; ciagle więc sypią szatan. Rząd grecki w *Napoli di Romanja* posłał tam 1000 ludzi na wzmocnienie osady, i sam myśli się tam udać, jeśliby *Ibrahim* basza uderzył na tę ostatnią twierdzę w *Morei*, będącą jeszcze w mocy greków.“

FRANCYA

Paryż dnia 6 listopada

(z Gazety Warszawskiej).

W dzień imienin Królewskich Hrabia Chabrol, prefekt paryżki, na czele municypalności, miał zaszczyt złożyć powinszowanie Królowi Jmci w takiej przemowie: „Najjaśniejszy Panie! Pierwszy raz miasto Paryż przychodzi złożyć W. K. M. powinszowanie w rocznicę imienin Jego. Pierwszy raz urzędnicy magistratu w tym dniu uroczystym składają u stop W. K. M. hołd swego uszanowania i życzeń. Ciesz się N. Panie z dnia tak pięknego. Jeśli nic bardziej nie zdoła korony Królewskiej, nad przywiązanie narodu, w tym razie korona W. K. M. jest najpiękniejszą na świecie. Francya jest zgodną wewnątrz, szanowaną zewnątrz; handel jej rozszerzony, przemysł podniesiony i zubożony. Kunszt i umiejętności kwitną, związki towarzyskie są umocnione, a religia wykonywa znowu swoje prawa nad sercami. Taki jest, Najjaśniejszy Panie, obraz, który się oczom naszym przedstawia. Dobrodzieństwa te są owocem Twojego sposobu myślenia. Nigdy pod żadnym rządem nie widziałam Francya dni piękniejszych. W dostojnym gronie rodziny Swojej, chlubiąc się synem uwiecznionym sławą, szczęśliwy w szczęściu poddanych swoich, otoczony ich miłością, obyś W. K. M. w tym dniu znalazł najprzyjemniejszą dla serca swego nagrodę, w głosnych błogostawieństwach, które się wszędzie rozlegają. Te są N. Panie uczucia naszego podziękowania, radości i przywiązania. Dziś jest uroczystość Francyi.“

— Dnia 7. —

Stosownie do postanowienia Królewskiego z d. 25 z. m. 32,000 ludzi ma być wziętych do wojska we Francyi.

Tutejszy dziennik *Gwiazda* umieścił następujący artykuł: „Nie można sobie wytłumaczyć powodów przybycia do Francyi biskupa angielskiego. Jest to doktor *Luscombe* z kościoła anglikańskiego w Szkocyi. Jest biskupem bez tytułu i zdaje się, że ma polecenie ewangelizować naładzie. Byłoby to niegrzecznością zapytać się go kto go upoważnił? jaką władzę ma Król Angielski, naupoważniając kościoła, wysyłać biskupa do Francyi? Cóżkolwiek bądź, doktor *Luscombe* dawał bierzmowanie w kościele Oratoryi młodemu anglikom i angielkom znajdującym się w Paryżu. Nasi protestanci francuzcy nieco uderzeni byli otaczającym go przepychem, jego długimi ceremoniami, jego poduszką axamitną i powtarzaniem jego modlitw. Doktor miał kazanie i wiele mówił o swojej misyi i o sobie samym. W niedzielę, która nastąpiła po obrzędzie, kościół Oratoryi wystawiał obraz wielkiej rozmaitości obrzędów. Po zwyczajnym nabożeństwie protestantów francuzkich doktor *Luscombe* przydawał na nabożeństwie podług obrzędu angielskiego i śpiewano hymny kongregacyi presbyteriańskiej Pastora angielskiego *Wilks*. Doktor przebiega kolejną rozmaite części Francyi. Przy końcu sierpnia był w *Calais* i tam udzielił konfirmacyi, jako też w innych miastach północnych. Z *Calais* przybył do *Boulogne* i tam miał kazanie w kaplicy konsula angielskiego. Udał się ztamtąd do *Dieppe*, i słysząc, że zamysła zwiedzić brzegi i ofiarować usługi swego powołania anglikom, którzy w tej zwłaszcza porze przybywają do Francyi. Misya podaje biskupowi sposobność do przyjemnej przechadzki i do zwiedzenia kraju. Lecz kóż koszt na tołożyć?“

Niektóre gazety angielskie (pisze Dziennik *Gwiazda*) namieniają o wynagrodzeniu 30 milionów, które Francya jeszcze z czasu *Napoleona* ma być winna Zjednoczonym Stanom północnej Ameryki.

Jakże mogą (odpowiada Dziennik *Gwiazda*) mniemać amerykanie, iż *Burbonowie* wynagrodzą im za grabież *Napoleona*? Wszak Ameryka posiada teraz część tego łupieztwa. *Józef Bonaparte* i młodzi *Muratowie*, oraz kilku innych, którzy się grabieżami dzielili, mieszkają w Ameryce. Niechże im zabiorą znaczne majątki, niech je rozdadzą

tym, którzy przez łupieztwa ich krewnych ucierpieli; lecz niech nie sądzą, iż grabież człowieka, który złupił przyjaciół swoich, będą zapłacone.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Mówią o odmianach w ministerium naszym zwolna następować mających. W przeszłym tygodniu mówiono, iż PP. Corbiere, Peyronnet i Clermont-Tonnerre usuną się. P. Chabrol ustąpi Ministerium marynarki Panu Portal, a natomiast zostanie Ministrem spraw wewnętrznych; a PP. Lainé, Pasquier i Damas obeymą ministerium sprawiedliwości, interesów zagranicznych i wojny. Świadome rzeczy osoby zapewniają, iż Panu Portal uczyniono propozycje z warunkiem, aby ich udzielił P. Lainé i Pasquier; lecz wszyscy trzej parowie odrzucili je. Teraz słychać, iż tylko P. Peyronnet ustąpi; następcą jego mianują P. Corbiere. Tym sposobem wakujące ministerium spraw wewnętrznych ma dostać P. Chabrol (ministrem marynarki w mieyscu jego byłby P. Martignac), tak, iż to podzielone ma być na trzy wydziały: na administracyjny, departamentowy i gminny, pod kierunkiem samego ministra; na dyrekcją handlu i rękodziel pod kierunkiem P. St. Cricq; na dyrekcją sztuk pięknych i teatrów pod styrem P. Sosthèn de la Rochefoucault. Wszystkie te wieści są tylko wieściami, ale się w publiczności ciągle utrzymują.

Baron *Mylius*, podać miał ministrowi Marynarki memoriał, w którym dowodzi, że nie tylko jest rzeczą sprawiedliwą, ale także konieczną abywolnym mulatom w naszych osadach, używanie praw obywatelskich było dozwolone.

ANGLIA.

Londyn d. 3 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Z pism urzędowych, podanych Parlamentowi; okazuje się, iż w przeciągu lat 4 od roku 1820 do 1823, w wielkorządztwie bengalskiem, spaliło się 2409 wdów indyjskich, to jest, 597 w roku 1820; 654 w roku 1821; 583 w roku 1822 i 575 w roku 1823. W Wielkorządztwie Bombajskiem spaliło się ich 201.

Gazeta Amerykańska *Michigan-Herald* z dnia 2 września donosi o wielkiej radzie kilku pokoleń Indyjskich, odprawionej dnia 4 sierpnia, na łące *des chiens* z Kommissarzami Zjednoczonych Stanów w celu przywrócenia pokoju między niemi, i oznaczenia granic każdego pokolenia. Po 12stodniowych układach i wysłuchaniu żądań każdej strony, pokój zawarty został.

Listy z *Rio Janeiro* pod d. 18 września donoszą, iż zawarcie traktatu, który niepodległość Brazylii nazawsze zabezpiecza, sprawiło tam wielką radość. W dzień ogłoszenia jego, była wielka gala u dworu. Poseł Angielski *Stuart*, oraz sprawujący interessa Austrii i Francyi, Baron *Marschall* i Hrabia *Jestat*, wprowadzeni uroczystie przez Cesarzkiego Mistrza obrzędowego *Ludwika de Saldanha de Gama*, składali Cesarstwu powin-szowania. Flotty Angielska i Francuzka, tudzież wszystkie okręty znajdujące się w porcie, wywiesiły bandery swoje, a Cesarz odprawił uroczysty wjazd do miasta wśród wystrzałów działowych. Wkrótce potem odbył Cesarz przegląd zgromadzonego wojska. Z powodu uzyskaney, sposobem tak świetnym niepodległości Brazylii, rozkazał Cesarz, aby wyrazy *niepodległość* lub *śmierć*, które dotychczas na naramiennikach żołnierze mieli, nadal na nich się nie znajdowały. Wstęp do wspomnionego traktatu zawartego w dniu 29 sierpnia, i tegoż dnia przez Cesarza zatwierdzonego, jest następujący:

W imię świętej i nierozdzielnej Trójcy.

„Gdy najprawowierniejszy Król Jmć w swoim Królewskim umyśle, ciągle nayszczerzej pragnął, aby pokój, przyjaźń i dobre porozumienie, między bratnimi narodami, które najswiętsze węzły pogodzić i wiecznym przymierzem łączyć powinny, były zachowane; przeto dla osiągnięcia tak ważnego zamiaru, dla pomnożenia powszech-

tego dobra, dla zabezpieczenia politycznego bytu, oraz przyszłych i sów Portugalii i Brazylii; chcąc usunąć wszelkie przeszki dy, wymienionemu powinnowactwu, zgodzie i szczęściu obudwóch krajów przeciwnie, uznał N. Pan dyplomatę z dnia 13 maja r. b. Brazylię za niepodległą, od Królestwa Portugalii i Algarbii oddzielne, Cesarstwo, a swego ukochanego syna *Don Pedro* za Cesarza, odstępując wspomnianemu synowi swemu i jego prawym następcom, z własnej i nieprzymuszony woli, i przenosząc na niego najwyższe zwierzchnictwo nad rzeczonym Cesarstwem, a przyjmując i zatrzymując dla siebie tylko sam tytuł. Obadwa Najjaśniejsi Monarchowie, przyjmując pośrednictwo Króla Jmci Wielkiej Brytanii, dla załatwienia wszystkich czynności przygotowań, ściągniętych się do rozdziału obudwóch krajów, mianowali następujących pełnomocników: Najjaśniejszy Cesarz *Ludwik Józef de Ca velho e Mello*, Radeę Stanu, Dygnitarza orderu Cesarzkiego Krzyża południowego, Kommandora orderu Chrystusa i orderu Poczucia, Ministra Sekretarza Stanu spraw zagranicznych; tudzież *Brona de Santo Amaro*, Granda Państwa, Radeę Stanu, Szambelana, Dygnitarza orderu Cesarzkiego Krzyża południowego i Kommandora orderu Chrystusa, Wierzy i Mierza; nakoniec *Panna Franciszka Vill. li Barbosa*, Radeę Stanu, Kawalera wielkiego krzyża orderu Krzyża południowego i orderu Chrystusa, Pulkownika Cesarzkiego korpusu inżynierów, Ministra i Sekretarza Stanu marynarki i generalnego Inspektora wojsk morskich; a N. Król Jmci Portugalski *Karol Stuart*, tajnego Radeę Króla Jmci Wielkiej Brytanii, Kawalera wielkiego Krzyża orderów Wierzy, Mierza i Podwiązki, którzy po okazaniu i wymianie właściwych pełnomocnictw, zgodnie z zasadami na wstępie przyjętymi, zgodzili się na następujące artykuły; i t. d. (Treść artykułów umieszciliśmy w Numerze poprzedzającym)

— Dnia 4. —

Przeciwnicy nadania swobód katolikom irlandzkim, sposobią się już do wyboru członków Izby niższej Parlamentu w roku przyszłym właśnie, jak gdyby do nowej walki. Niedawno podano *Xazęciu York*, jako naczelnikowi tego stronnictwa, kilka adressów, na które w mocnych wyrazach odpowiedział. Zdaje się więc, iż katolicy niewielką mogą mieć nadzieję, aby i w roku przyszłym życzenia ich zostały spełnione.

Dnia 1 b. m. nastąpiło dalsze odroczenie Parlamentu do d. 5 stycznia.

Bieg gońców jest tu bardzo czesty. Wczoraj odebrano znowu listy z *Paryża*, *Berlina* i *Lisbony*.

Kupecy tuteysi, handlujący zbożem, spodziewają się, iż w przyszłym miesiącu porty Angielskie będą otwarte dla zagranicznego jęczmienia z opłatą cła po 5 szyl링ów. Dnia 28 z. m. średnia cena jęczmienia była 40 szyl링ów za kwarter.

Lord Cochrane, zbijając mnóstwo wieści, umieszczonych o nim w Gazetach, ogłosił publicznie, iż nie miał żadnych długów, bo długi rządu Brazylijskiego nie były jego długami, a zatem nie mógł być zapożyczany, lub wzywać opieki praw, przeciw swoim wierzycielom. Oświadczył dalej, iż Panu *Walter-Scott* nie darował sztaletu *Montezuma*; którego nawet nie widział. Zaprzeczył nakoniec pogłosce, jakoby żona jego zabiła rozbójnika.

Do *Portsmouth* przybyła szalupa wojenna Angielska *Sparrouhawk*, która d. 7 września wypłynęła ze *Smyrny*, a d. 21 tegoż miesiąca z *Malty*. W *Smyrnie* powszechnie mówiono, iż Kapitan bazył otrzymał rozkaz, aby *Mehemet Ali*, baszę Egiptu, który podług zdania Porty, nie bardzo się gorliwym okazuje w działaniu przeciw Grekom, zwać na swój okręt, i albo mu głowę uciąć kazać,

albo sprowadzić go do *Stambułu*. Flotta Turecka ma być w złym stanie. Wspomniona szalupa przywiozła Kapitana *Trelawny*, szwagra *Odyssusa* do *Zante*.

Wiadomość o uwięzieniu lub ucieczce *Mac-Gregora*, Kacyka kraju *Poyais*, w *Paryżu*, okazała się bezzasadną.

Jedna z Gazet tutejszych donosi, iż rząd Meksykański chce przyjąć do służby swojej Kommodora północno Amerykańskiego *Porter*, i daje mu 25,000 dolarów rocznej płacy. Rząd kolumbijski uczynił także podobną propozycję temu officerowi morskemu. Potęga morska Meksykańska składać się będzie wkrótce z okrętu liniowego; 4 fregat i kilku mniejszych statków, na dalsze zaś jej posiłek żenie przeznaczono 3 miliony dolarów. Rząd kolumbijski stara się również o wzrost swojej potęgi morskiej, i kilka okrętów buduje się dla niego w Anglii i Ameryce północnej.

W traktacie zawartym między Portugaliją i Brazylią nie maż wamianki o wynagrodzeniu pieniężnem dla Portugalii, lubo w tém mniemaniu zostawiono 2 miliony funt. szterl. z pożyczki, zaciągniętej w *Londynie* dla Rządu Brazylijskiego. Cena obligów tej pożyczki, lubo się on gday nieco podniosła, wkrótce jednak spadła, a to z powodu wątpliwości, czy Król Jmci Portugalski zatwierdzi wspomniany traktat.

Odebrano tu ważną, lubo jeszcze nieurzędową wiadomość z *Kalkuty*; iż kroki nieprzyjacielskie z *Brytaniami* ustały, przez zawarcie traktatu, który posłało do zatwierdzenia rządowi w *Bengalu*.

W kościele ś. Pawła wystawiono pomnik z kararyjskiego marmuru, sławnemu Lordowi *Heathfield* (Jenerałowi *Elliott*) znanemu przez waleczną obronę *G. braltaru*. Posąg ma 7 do 8 stóp wysokości.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Bryg *William Lict*, pod kapitanem *Leet*, wypłynął wczoraj z *Tamizy* do *Parma*, żkąd uda się do *Port-au-Prince*. Statek ten, naładowany jest wszelkiego rodzaju narzędziami do pracowni w kopalniach złotych i srebrnych, na których wydobywanie Prezydent *Boyer* udzielił prawo kompanii *Huyti*. W *Falmouth* zabierze dwóch Dyrektorów górnictwa, *Proberza* kruszców, i kompanią górników.

Prezes Rady ministrów, będący oraz ministrem skarbu, tudzież ministrowi spraw wewnętrznych, morski spraw zagranicznych, minister stanu *Hrabia Chaptal*, i Pan *St. Cricq*, prezes bióra handlowego, zwiedzili d. 21 b. m. wielką fabrykę Panów *Manby* i *Wilson* w *Charenton*. Bawili 2 godziny i dokładnie wszystko rozpoznawali. Oglądali wielką prasę wodną, która ma siłę 700 koni. Pod młotem, ważącym 3,500 kilogramów, w 4 minutach ogromne sztuki żelaza przebijano na blachę. Szczególniejszą uwagę zwrócili żelazne statki, takiew wielkości, jaką mają największe statki na *Sekwanie*. Panowie *Manby* i *Wilson* utrzymują w fabryce swojej 350 anglików i tyleż francuzów. Aby się zaś Francuzi ci lepiej obeznali ze swoją rzeczą, właściciele fabryki każą ich uczyć geometryi i mechaniki.

Puszczono tu w obieg książeczkę bez tytułu i bez podpisu drukarza, obejmującą spis osób żyjących w *Londynie* z systematycznego zaciągania długów, których nigdy nie płacą. Pierwszy numer obejmuje 4000 takich imion. Jest to sposób dość nieprzyjemny dla wielu, których tym sposobem chcą za pomocą hańby do uczciwszego sposobu myślenia nakłonić.

Jeden z *Missyonarzy* metodystów, powracający z wysp morza południowego, zapewnia, że widział ludziorcę w nowej Zelandyi, i że ten potwór zabił 30 niewolników wprzód nim go *missyonarze* schwytali.

Wilno dnia 16 listopada r. 1825 Roku;

Dziennik Wileński.

Numer 9ty ma miesiąc wrzesień zawiera następujące materje: *Przemysł i Handel.* O utworzeniu w Moskwie towarzystwa zachęcenia przemysłu rękodzielniczego. — Rzut oka na towarzystwa, utworzone ku wspieraniu przemysłu. — *Podróże.* Podróż Minutolego do kościoła Jowisza Amońskiego. Ciąg 7my. — *Fizyka.* O kamieniach meteorycznych i przyczynach mogących je tworzyć, rozprawa prof. Drzewińskiego. — *Wypadki Spółczesne.* Wiadomość o życiu N. Maksymiliana I, Króla bawarskiego. — Rzut oka na wypadki roku b. od maja do września. — *Poezya.* Wiersz L. Skindera do... — *Bibliografia.* Opisanie rękopisów biblioteki Hrabiego Tolstowa. — *Towarzystwo i Zakłady.* Cesarzski Uniwer. moskiew. — Cesar. kr. towarz. roln. w Wiedniu. — *Nekrolog.* Hrabia Kacépède. — *Nauki Stosowane.* O rozmnożeniu i ulepszeniu w Rossyi gatunków owiec cienko-wełnistych. — Opisanie fabryki porcelany w Wiedniu (dokończenie). — Gospodarstwo wiejskie niderlandzkie. (Ciąg 5ty). — Udoskonalony sposób robienia podków. — Sposób zginania drzewa bez użycia ognia. — Sposób polerowania granitu. — Sposób odpędzania mrówek od drzew owocowych. — O robieniu łazurku angielskiego. — Sposób wygubienia kretów. — Atrament suchy.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na oddanie warendowną dzierżawę pozostałych po śmierci jenerała byłych woysk polskich Xięcia Tadeusza Giedroycia, majątkow, jako to: Nowoszyce ze wsiami Zarudzie, Zaprudzie, Nowołuczki, Borowo, Hrebniiki, i Zastruże w Kobryńskim, Podelsney zaś i Zosim z przynależącemi do nich wsiami i uraczyskami w powiecie prużańskim położonych, odbywać się będą w tym Rządzie targi, i jeżeliby kto życzył wziąć pomienione majątki, zechce przybyć do tych targow z dostateczną ewikcyą na terminy: 7, 9 i 12 stycznia następującego 1826 roku. Dnia 9 listopada 1825 roku.

Sekretarz i Kawaler Piotr Lindochowski.

1. Sąd taxatorsko-exdywizorski na rozdział między wierzycielow funduszu JW. Mateusza b. Podkomorzego Nowogr., i W. Jana Kapitana woysk pol. Markiewiczow Remissą Sądu Główn. Litew. Grodzień. 2go Depatamentu dnia 28bra teraz. roku zaferowaną ustanowiony, w terminie przez tę Remissę zakreślonym to jest w dniu 3 praesen. do majątności Sawicz w Pcie Nowogr. sytuowanej przybywszy, po uprzątnieniu akcessoryynych czynności, komportacyą tak na dłużnikach i kredytorach, jako też i dalszych interessowanych osobach stawających i niestawających, z obowiązkiem spełnienia oney w dniu 2 januaryi przyszedłego 1826 roku do Kancellaryi Ziem. Nowogr. na 4niedzielną persystencyą przeznaczył, termin powtórnego sądowego zjazdu w dniu 10 7bra tegoż roku zakreślił, żeby ztém wszyscy kogo to interessować może powiadomieni byli, przez awizacyą ninieyszą obwieszcza, i że skutkiem Remissy Sądu Główn. na nieprzyniesione do tego konkursu pretensye wieczysta amissya zapisaną będzie ostrzeżga. Dat 1825 9bra 7 dnia.

Prezydujący Felicyan Werezczaka Sędzia

Ziem. Ptu Nowogródz. Franciszek Pietraszewski Sędzia Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Aloizy Przecławski Sędzia Ziem. Ptu Słonim. Exdywizor. Regent Franciszek Stefanowicz.

1 Antiphona. Tak zowią spiewy przez które Kapłanowi Chór odpowiada, ale te odpowiedzi powinny być od Choru w harmonicznej czystości i bardzo powoli oddane. Dla pozyskania tego rekomenduję wszystkim kościelnym śpiewakom takowe harmoniczne i na 4ry głosy napisane odpowiedzi zabrać bezpłatnie w kardynalii od niżej podpisanego

Jana Dawida Hollanda.

Wolno drukować dnia 4 listopada 1825 roku Radea Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

4. W kantorze ogrodowym Pana J. H. Zigry znajdują się do zbycia nowo przybyłe haremskie kwiatowe cybulki, szczególney dobroci, których katalogi rozdają się bezpłatnie w księgarni P. Józefa Zawadzkiego w Wilnie.

U tegoż Pana Zigry w Rydze dostać można za cenę pomierną drzew owocowych jako to: gruszek, jabłek, trześni, wiśni, śliwek, brzoskwiń, morelow, krzakow, wielkich holenderskich porzeczek, wielkiego angielskiego agrestu, czerwonych i żółtych maltańskich malin, najpiękniejszych krzakow różowych, goździków, pierwiosnków, północno-amerykańskich krzewów i drzew, exotycznych roślin i wiele innych.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonemu Felicyanowi Lachowiczowi byłemu Starostwa Morgiskiego Administratorowi, Wincentemu oycu Stanisławowi nieletniemu Synowi Rzewuskim, Wincentemu Kiryłowskiemu, Jakubowi i Jadwidze z Kiryłowskich Tomkiewiczom stopień własny i Józefa oraz jego żony z Kiryłowskich Szczyglińskich, reprezentującym, Stefanowi Olendzkiemu Sędziowi Preński., Tekli Olendzkiej Sędziance; Teofilowi matce z dokładem opieki, Wincentemu, Bogusławowi i Józefowi synom, Johannie córce Eynikom, Ludwice z Opolskich matce i jey potomstwu de Rennom Porucznikom woysk francuzkich w dokładzie opieki, Michałowi Opolskiemu Chor. woysk Ross. XX. Bernardynom klasztoru Kowieńskiego, Zofii Platonównie Baronessie Pirchowey Jenerałowey woysk Ross. z dokładem opieki, Serhiejowi Szeremietjewu Półkownikowi woysk Ross., Dymitrowi odstawnemu Generałowi woysk Ross., Alexandrowi Rotmistrzowi Kawalergardow, Platonowi Sztabs Rotmistrzowi tegoż półku i Walerjanowi 14 klasy Graffom Zubowom, Ickowi i Gicie Frankmanom Star. mieszkańcom Jabwońskim, Hirszy Ickowiczowi, Goldbergowi mieszkańcowi Szrednickiemu, pretensorom i debitorom do massy funduszow po zesłym Krzysztofie Olendzkim Szambellanie b. Dworu pol. i Kawalerze Orderu s. Stanisława, z instancyi Urodz. Alexandra Olendzkiego Podkom. Wołkowysk. sukscessora po wyrażonym Szambellanie Olendzkim,

pozew przed Sąd Ziem. Ptu Rosień, w dniu 1m Xbra idącego roku, na tę sprawę złożyć się mający; w referencyi do Dekretu Remissyynego Sądu Główn. Lit. Wileń. 2go Departamentu daty 27 listopada 1824 r., do rezolucyi Ziem. Rosień. julii 3 i 8bra 7 terażniejszego 1825 r. zaśłył, do wszelkich oraz dowodów w sprawie złożyć się mających szczególnie: iż 1mo obżałny Felicyan Lachowicz, jak świadczy własnoręczna obżałnych assekuracya 1818 r. junii 16 d. podpisana, tegoż dnia w 1819 r. approbowana; administrując dożywotnią posessyą zmarłego Szambellana Olendzkiego w Morgiskach, objawszy tam bydło, koni, owce, świnie i ptastwo; wszelką oraz dalszą ruchomość gospodarską; zebrawszy z włości remanentowe siano i od opłaty podatków, w ostatnim posessyi swej roku, pozostałe mając pieniądze, u tego wszystkiego ogółem najmniej rubli sr. 3,000 wartości w ręku swym zadzierżał, dla krzywdy zaś tego i korzystania z obcey, na satysfakcyą rzetelnych długów zmarłego Szambellana Olendzkiego iść powinney własności, w komportacyi p. rezolucyą Ziem. Rosień. 1825 r. julii 3 d. nakazanej, żadnego inwentarza na tę posessyą ani Bierczaków sobie dawanych nie złożył, nadto wedle umowy własną ręką nieżyjącego Szambellana Olendzkiego spisanej, za intratę Morgiską ostatniego roku rubli sr. 900, nieopłacił, chociaż umowa do końca nadwierzona nie była i nikt Waszności bez czasu, po śmierci nawet Szambellana Olendzkiego niedeposydował, jak o tém własne obżałgo przeswiadczać dowody, mimo to przecie, obżałny wydobywszy już umorzone rachunki, naliczył sobie wyżej 2,000 rubli sr. i w takiej pretensyi zyskał Dekreta zaoczne, z narażeniem żał. na niepotrzebne koszty; 2do obżał. Rzewuzki niemogąc już mieć ewikcyi na summie będącey u Grafiów Zubowów, i przez assekuracyą zmarłej żony swej Konstancyi z Olendzkich Rzewuzkiej nieżyjącemu Szambellanowi Olendzkiemu wydaną i przez puszczenie w amissyą juramentu Dekretem Ziem. Szawel. 1821 r. 8bra 22 d. teyże obżał. żonie naznaczonego, niewłaściwie dopiero do tey summy o dar czer. zł. 1,000 przez nieżyjącego Szambel. Olendzkiego uczyniony, stosunek swój zwracasz, nadto obżałny ze zmarłą żoną swoją oddalając się ze służby z Gilwicz za rządów dożywotnich zmarłej dopiero stryjenki żałgo, znaczną ruchomość fundową zabraliście i na 46 furmankach Gilwickich, bez żadnego rachunku, ze szkodą żałgo i rzetelnych wierzycieli Szambellana Olendzkiego, wywiezliście, z tego więc zaboru równie jako i exekwowanych tradycyi winienieś zdać rachunek; 3tio obżałni Kiryłowski i Tomkiewiczowie, poszukujecie czer. zł. 1,483 których zmarły Krzysztof Olendzki nigdy u obżał. nie wziął; za kartami przez Jana Kiryłowskiego Komissarza i powiernika niegdyś w domu zmarłego Szambellana Olendzkiego, na blankietach antedatowanymi, jak pod datą 1789 roku, 9bra 22 d., pieczętarza Szawlińskiego świadectwo przekonywa; należności tém samém nikczemney a wyznaniem Jana Kiryłowskiego w 5m punkcie jego testamentu w 1803 sprawionego zniszczoney; albowiem Jan Kiryłowski tych obligów sprawca i pierwszy pieczętarz, zredukował tam całą za nimi należność do 200 a naywięcey 300 czer. zł., podając tém samem rzecz całą pod wyrok konstytucyi 1805 r., iż *variens in jure non est audiendus*, nie tylko więc obżałni nie zyskać nie

możecie, ale owszem expensa powrócić i na pewność ich, ante principale, złożyć dobrze osiadłego obywatela parękę, winniście, 4to obżałny Stefan Olendzki Sędzic Preński, mając pretensye własne z rejestrowych rachunków w obliży i dekreta zamienione, nadto za przelewem Urodz. Franciszki Olendzkiej siostry swej na czer. zł. 300, od zmarłego Krzysztofa Olendzkiego w roku 1805 8bra 9 d. darowanych, procentów poszukiwać nie możecie, gdyż osobiwie Urodz. Franciszka Olendzka, kiedy dar przyjmowała jednocześnie assekurowała zmarłego Szambellana Olendzkiego, iż procentów aż do oddania kapitału liczyć i dopominać się nie będzie, nakoniec obżałny zlokowane w Ziem. Telszew. kancelaryi, na rzecz zmarłego Szambellana Olendzkiego rubli sr. 506 kop. 18½ morgiskiey intraty, po Dekrecie Ziem. Telsz. w 1816 r. marca 31 d. zapadłym, przez urzędową tradycyą podniosł; z wyekskwowanej tradycyi u Grafiów Zubowów intraty pobierał, a tradując summę u Grafiów Zubowów w r. 1821. januar. 22 d., jak list tradycyiny poświadcza, w całej summie czer. zł. 786 gr. 26, Ziem. Telsz. Dekretem sobie wskazaney lokował się, i z tego wszystkiego winienieś zdać rachunek; 5to obżałowani Eynikowie za kartą niegdyś Komornikowi Samuyle wydaną, bez jego przelewu, za tém rzeczy obcey niewłaściwie poszukujecie, 6to obżałni Opolscy i de Remnowie mając rzecz wielą dawnościami umorzoną i pod apellacyą w Rządzącym Senacie zostającą, żądając z pozostałych zmarłego Szambellana Olendzkiego funduszów satysfakcyi, powinniście na zabezpieczenie tey summy i expensow z całkowitego procederu, złożyć porękę; 7mo obżałni XX. Bernardyni kowieńscy, mając pretensyą już w Ziemstwie Rosień. skassowaną, przeciwko Naywyższym przepisom punktu 130, kon. 1764 r. nie możecie w tymże Ziem. satysfakcyi zyskać; osobiwie gdy pretensya obżał. jest nikczemna dawnościami umorzona nigdzie approbaty zyskać nie może, 8vo obżałna Pirchowa, Szeremetjew i Grafiowie Zubowowie niezwyčajnie wielkie potworzyliście expensow rachunki, iż wnosić wypada, że zmwę między sobą uczyniwszy, sami jedni rozebrać chcecie summę na satysfakcyą ogólnie wszystkich wierzycieli oddaną, bez osobistego zaćm oprysiężenia tych rachunków nie za nimi zyskać nie możecie; wreszcie obżał. Szeremetjewa zmarły Szambellan Olendzki ewiktorem nie był i żadnych do niego stosunków obżałny mieć nie możecie; 9no obżałni Starozakonni Icek Leybowicz i Gitta Frankmanowie mając przez wyrok Ziemstwa Rosień. daty 1822 r. 8bra 22 d. pretensyą o 1159 zł. skassowaną, satysfakcyi zyskać nie możecie, a przeto expensa na które narażacie winni będziecie zwrócić a tym czasem na zabezpieczenie tych expensow kaucyą złożyć, 10mo obżałny Hirsz Ikcowicz Goldberg niesłusznie upominasz się o cóżkolwiek z powodu kontraktu ze zmarłym Szambellanem Olendzkim na dostawkę zboża w 1817 8bra 1 d. zawartego, kiedy wedle własnoręcznego rewersu, więcej niżeli na to dałś pieniędzy, zboża wybrał; kiedy słowem jeszcze rubli srebr. 15 kop. 40 z tego względu zawiniasz, ztąd niżeli oczywista rozprawa nastąpi, winienieś złożyć kaucyą na odpowiedź expensow, podług uczynionego tedy, w szczegółach, rzeczy wyjaśnienia, oczywiście, przez zmyśłone, niesłusznie wielokroć pomnożone pretensye, obżałni usiłujecie pozostałość ze-

złego Sambellana Krzysztofa Olendzkiego między siebie rozszarpać, obok tego, w swoich pozwach, pomawiać prawa żalmu służące i niesprawiedliwsze jego stosunki ze stopnia zmarłej Pauliny z Oranowskich Olendzkiej Szambellanowej; które wszakże, jako z zagranicznych długów wynikły; gdyby niebyły do żalga przeszły, byłyby zapewne dawno już wyczerpnięty, za pośrednictwem Rządu, cały satysfakcyi obiekt dzisiejszy i nie tylko zmyślane niektórych pretensye ale nawet i słuszne innych na zawsze poudupadłyby musiały, osobliwie, kiedy woła jest rządu, izby prywatne długi i opisy po Jezuickiej posesyi po Szambellanie Krzysztofie Olendzkim pozostały obarczać nie mogły; przeto idąc żalcy do Sądu prosi nadewszystko znikczemnienia zarzutu o kondykt a za pomowienie w tém żalującego i zmarłej stryjenki ukaranie obżalnych stosownie do Konst. 1726 r., w celu zaś odkrycia i wysłedzenia zatajonych funduszów masy, obżalmu Felicjanowi Lachowiczowi b. Starostwa morgiskiego Administratorowi, nakazania komportacyi pod przysięgą osobistą, inwentarzew, rejestrow bierczych i krescencyjnych, dowodów oraz mogących cały ciąg służby i administracyi jego w Starostwie Morgiskim usprawiedliwić; zaznaczenia z nim aktów inkwizycyi, kalkullacyi i weryfikacyi, sądzenia dla masy tego wszystkiego, co się zżąd wykryje a na pewność odpowiedzi za szkody i expensy, zalecenia izby obżalny Lachowicz; kaucyą najmniej 4,000 rubli sr. wynoszącą dobrze osiadłego obywatela, jeżeli rozprawa nastąpi, w Sądzie Ziem. Rosieñ. złożył; wreszcie skassowania wszelkich zmyślonych stosunków i ukarania tegoż obżalco za utajenie w komportacyi w górze wypisanych dowodów; z obżal. Rzewuskim przeznaczenie aktów inkwizycyi, dla wysłedzenia w Gilwiozach, jaką i czyją ruchomość oddalając się ze służby zamtąd wywiozł, a co się z tych aktów na rzecz masy odkryje, po należytem każdej rzeczy ocenieniu, wypadającej summy i pobieranych intrat z tradycyjnych posesyi, wyboru oraz za kwitami i rachunkami, na rzecz kapitału policzenia i pretensyi obżalco Kiryłowskiego i Tomkiewiczów, skassowania w skutek Konst. 1505 r., całkowitego ich stosunku, powrócenia expensów prawnych, najmniej rub. sr. 1,500. i wskazania tego na rzecz masy, na pewność zaś odpowiedzi, zalecenia izby obżal. ante principale, należytą złożyli porękę, uchylenia pretensyi obżalnych Eyników za kartą do której nie mają prawa, i zostawienie tej pretensyi mającemu jus ad rem, zalecenia obżalmu de Rennom i Opolskim, izby ewikyą na poszukiwaną przez nich a pod apellacyą będącą summe, złożyli, skassowania pretensyi XX. Bernardynów kowieńskich, Dekretem Ziemstwa Rosieñ. już znikczemnionej a dawnościami umorzoney, skassowania nie mniej pretensyi napastney dawno umorzoney a Dekretem Ziemstwa Rosieñ. 1822 r. 8bra 22 d. skassowanej Starozakon. Icka Leybowicza i Gity Frankmanow; sądzenia na nich expensu najmniej 300 rubli sr. i złożenia odpowiedney paręki, skassowania nakoniec pretensyi Starozakon. Hirszy Ickowicza Goldberga Srzednickiego, przewrótnie do funduszów zmarłego Sambellana Olendzkiego zastosowanej, zasądzenia na tymże Hirszy rubli sr. 15, kop. 40, z porachunku o zboże wypadających, z procentem; wskazania też na nim expensów prawnych dla masy i złożenia poręki

1,000 rubli sr. wynoszący przynajmniej, w rzeczy obżal. Stefana Olendzkiego Sędzica Pren. detrunkaty kwitów oraz intrat z tradycyjnych posesyi wybranych; uchylenia żądanych procentów ex re przelewu Ur. Franciszki Olendzkiej, wskazania na obżalnych Zubowach summy 3,000 cz. zł. z wypadającymi procentami na rzecz masy, detrunkaty w reszcie wszystkim obżalnym tego co się z kwitów i innych źródeł wybranem okaże; uchylenia wszelkich niedośćecznych wniosków, exaggerowanych i nadzwyczaj namnożonych wydatków, uwolnienia dóbr polezuickich mocą Ukazów, od wszelkich za długi prywatne odpowiedzi; uchylenia żądanych ze strony obżalnych expensów, albo decydowania przysięgi każdemu z obżalnych, na ich wierności; sądzenia oraz tego wszystkiego co przez sprawę proszonem i dowiedzionem będzie z wolną poprawą żaloby.

Roku 1825 mca 8bra dnia 31 niżej na podpisie wyrażony Woźny świadcze, iż takowego pozwu kopie, jedną: po WJMPP. Felicjana Lachowicza b. Administratora Morgiskiego; Wincentego oycy, Stanisława nieletniego syna Rzewuskich, Wincentego Kiryłowskiego, Jakóba i Jadwigę z Kiryłowskich Tomkiewiczów; Stefana Olendzkiego Sędzica Pren.; Teofilę matkę z dokładem opieki; Wincentego Bogusława i Józefa synów, Johannę córkę Eyników; Ludwikę z Opolskich matkę i jej potomstwo de Rennow Porucz. woysk francuzkich w dokładzie opieki; Michała Opolskiego Chor. woysk Ross., XX. Bernardynów klasztoru Kowieñ. Tęklę Olendzkę Sędziankę Preńską, po Starozakon. oraz Ickę i Gity Frankmanow, Hirszę Ickowicza Goldberga, jako nieosiadłych do drzwi sądowych Ziem. Ptu Rosieñ. przybiłem, 2ga po JWV. Dymitra odstawnego Jenerała woysk Ross., Alexandra Rotmistrza Kawalergardów, Platona Sztabs Rotm. tegoż pułku, i Waleryana 14 klasy Grafom Zubowów, Zofii Platonównie Baronessie Pirchowey Jenerałowey woysk Ross. na dniu dzisiejszym w dobrach Pronnadiowie w ptcie Rosieñ. położonych, a JW. Sierhiejowi Szeremietjewu Pułkownikowi woysk Ross. tegoż dnia w dobrach Parowie w tymże Rosieñ. ptcie podałem i o następney rozprawie zawiadomiłem. Paweł Pietraszkiewicz Woźny Ptu Szawel.

Roku 1825 mca października 31 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Rosieñ. stawając obecnie Woźny relacyą podanego Pozwu Urzędowie zeznał. Przyjąłem Teodor Juszkievicz Rejent Ziem. Ptu Rosieñ.

Takowy Pozew wolno drukować. Dnia 9 listopada 1825 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

2. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzytelom WW. Eustachiego i Kajetana Korsaków przez Sąd Głyny Miński 2go Departamentu przeznaczony i w Skutek Ukazu tegoż Sądu Głógo terażn. 1825 roku września 3 dnia pod N. 2585 wyszłego, do majątności małych Dolców w Powiecie Boryrowskim położoney, przybyły, zgodnie z żądaniem debitorów i W. Ignacego Korsaka Sędziego Granicznego Boryrowskiego, dla wyexpediowania aktów w majątkach konkursowi uległych w Gubernii Witebskiej sytuowanych, W. Franciszka Kuścińskiego z koła swojego wydelegował, odbycie aktów w majątkach Ptu Boryrowskiego i załatwienie dalszych z kolei

wypadających czynności przedsięwziął, i że od dnia 5 stycznia następnego 1826 r. słuchaniem głosów produktowych i odpowiednich a następnie finalnem rzeczy rozwiązaniem zajmie się zapowiedział; o czém interessowane strony obwieszczając, zastrzega razem, iż oczekiwać na nikogo nie będzie, lecz dla niestawających wiekuiistą utratę pretensyi w stosunek do Remissy zakreśli. Dat 1825 września 28 dnia.

Jakub Estko Exdywizor i Kawaler.

Floryan Swida Exdywizor.

Franciszek Kuscinski Exdywizor.

Aloizy Nielubowicz Regent.

5. WJPan Kazimierz Izykowicz Ratmistrz powiatu Kowieńskiego, zaścianek zwany Dzaugie w powiecie Rosieńskim w Parafii Wieloniskiej położenie mający, a dekretem exdywizorskim z Średnickiej exdywizyi jemu wiecznie przysadzony, wybył wiecznością WJPanu Stanisławowi Wołkowi, przeto jeżeli ma kto jaką pretensyą do namienionego Zaścianku, raczy przez pismo odnieść się i dowody na to okazać w przeciągu sześciomiesięcznego terminu do mnie niżej podpisanego w miasteczku Jurborgu, w temże Rosieńskim powiecie położonym mieszkającego, zawiadamiam. Jurborg 1825 roku października 31 dnia.

Józef Maruszewski Rewizor Części Jurborskiej.

Pozwolono drukować 9 listopada 1825 r. Cenzor Radzca Kolegialny Symon Zukowski.

Ogłasza się niniejszém, iż od dnia 13 listopada r. b. będą przyjmować chore bydłta do zakładu Weterynarnego CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, na ulicy Spaskiej na dziedzincu Teatru Anatomicznego, pod następnymi warunkami.

1. Przyymują się chore bydłta domowe od godziny 7 ranney do 6 wieczorem, a w nagłych zdarzeniach i później.

2. Posylający bydł chore, oznajmuje o tém Weterynarzowi znajdującemu się zawsze przy zakładzie.

3. Karm i lekarstwa w części opłacają się z góry, a reszta po skończoney kuracyi.

4. Może też bydł dostarczany karm w naturze przez właściciela podług przepisu, a w takim razie pozostałe po wyleczeniu, zwraca się właścicielowi.

5. Za lekarstwo i karm płaci się według ustanowionej tasy.

6. Oprócz pomienionych wydatków, właściciel żadnych innych nie ponosi.

7. Za posługę, za wszelkie operacye i samo leczenie nic się nie przyymuje i nic się nie liczy.

8. Właściciel przynajmniej co dwa dni dowiadywać się powinien o stanie zdrowia swego bydłcia.

Inne szczegóły ogłoszone są w samym zakładzie.

Sekretarz Norbert Jurgiewicz.

3. W skutek Dekretu Remissyjnego Ziem. Pttu Nowogrodz. w dniu 23 października 1825 r. zaszłego, Taxę i Exdywizyą massy funduszu W. Józefa Baki Chor. Woysk Ross. a mianowicie folwarku Buywidowszczyzny w Ptcie Nowogr. sytuowanego przeznaczającego. Ja Exdywizor tymże Dekretem wyznaczony w

dnia 30 presentium jako w terminie zakreślonym do rzeczzonego folwarku Buywidowszczyzny zjechawszy i właściwe pierwszemu zjazdowi kwestye stosownie do rzeczoney Remissy załatwiwszy, mianowicie komportacyą tak na Debitorze jako też na wszystkich Kredytorach i Pretensorach do Kancellaryi Ziem. Nowogrodz. na dzień 16 nowembra i. r. wskazałem, oraz termin powtórny zjazdu Sądu Exd. na dzień 28 nowembra terażn. roku udeterminowałem. Zeby przeto po uzupełnieniu rzeczoney komportacyi strony interessowane w następnym terminie ze swoimi dopominkami sub amissione rei do pomienionego Sądu jawiły się i przychodziły przez ninieyszą awizacyą ostrzegam. Działo się w Buywidowszczyźnie 1825 mca października 31 dnia.

Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem. Pttu Nowogrodz. Exdywizor.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe			
		listopad.			
		Piątek			
		dnia 15			
		Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		sre- brem ruble	assy- gnat. kop. ruble
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego	-	-	-	-
	— surowego	5	—	20	—
	Pszenicy ozimey	9	—	36	—
	— jarey	—	—	—	—
	Jęczmienia	3	50	14	—
	Owsa	2	70	10	80
	Gryki	3	—	12	—
	Grochu	4	—	16	—
	Bobu	5	—	20	—
	Siemienia lnianego	6	—	24	—
Pud Rossyjski.	— konopnego	4	—	16	—
	Krup jęczmiennych	11	5	44	20
	— owsianych	16	—	64	—
	— gryczanych	14	40	57	60
	Łoju wołowego surowego	2	—	8	—
	— — — topionego	3	—	12	—
	Miodu prażn. z woskiem	2	80	11	20
	Wosku topionego niebielon.	15	—	60	—
	Świec woskowych białych	22	—	88	—
	— — — żółtych	16	—	64	—
Od dnia 15 listopada do 22.	— łojowych przywożnych	3	50	14	—
	— — — tu robionych	3	—	12	—
	Włókna towarnego lnu	2	50	10	—
	— — — — — pieńki	1	90	7	60
	Siana murożnego	—	15	—	60
	— błotnego	—	10	—	40
	Faska masła 6 garcowa	3	—	12	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	8	64	34	56
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	5	30	13	20
	— dubeltowego	—	—	—	—
	Ptastwa po parze indyków	1	50	6	—
	— — — — — kur	—	40	1	60
	— — — — — gęsi	—	1	—	4
	— — — — — kaczek	—	30	1	20
	Chleba razowego funt 1	—	2	—	2 1/2
	— — — — — pyłowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1	—	2 1/2	—	10
	Wódki garniec 1	—	52	2	8

Kurs wileński na assygnaty od dnia 6 listopada: rub. srebrny 3 rub. 76 1/4 kop., dukat nowy 11 rub. 50 kop. stary 11 rub. 50 kop. imperyal 37 rub. 62 1/2 k.